

Evangelhia zilei de duminică: Nu va rămâne piatră pe piatră

Comentariu la Duminica a 33-a din Timpul de peste an (Anul C): „Prin statornicia voastră vă veți mântui sufletele”. Lupta zilnică de a face cu iubire lucrurile mici și aparent neînsemnate orientează întreaga noastră interioritate spre o identificare tot mai deplină cu Isus.

Evangelhie (Lc 21,5-19)

Iar unora, care vorbeau despre templu că este ornat cu pietre

frumoase și daruri votive, le-a spus: „Cât despre lucrurile acestea pe care le admirați, vor veni zile în care nu va rămâne piatră peste piatră care să nu fie dărâmată”.

Ei l-au întrebat: „învățătorule, când vor fi acestea și care va fi semnul că ele se vor întâmpla?”

El le-a zis: „Fiți atenți să nu fiți înșelați căci vor veni mulți în numele meu, spunând: «Eu sunt!» și: «Timpul este aproape». Nu vă luați după ei. Când veți auzi despre războaie și revolte, nu vă temeți, căci trebuie să se întâmple acestea mai întâi, însă nu va fi îndată sfârșitul”. Apoi le spunea: „Se va ridica un popor împotriva altui popor și un imperiu împotriva altui imperiu. Vor fi cutremure mari și, în diferite locuri, foamete și epidemii; vor fi fapte înfricoșătoare și semne mari din cer. Dar, înainte de toate acestea, vor pune mâna pe voi și vă vor persecuta; vă vor purta

prin sinagogi și închisori, vă vor duce în fața regilor și guvernanților din cauza numelui meu. Aceasta va fi pentru voi o ocazie de a da mărturie. Întipăriți-vă în minte: să nu vă preocupați cum vă veți apăra, căci eu vă voi da grai și înțelepciune cărora nici unul dintre dușmanii voștri nu le va putea rezista și nici răspunde. Veți fi trădați de părinți, de frați, de rude și prieteni și vor ucide pe unii dintre voi; veți fi dușmăniți de toți din cauza numelui meu. Dar nici un fir de păr de pe capul vostru nu se va pierde. Prin statornicia voastră vă veți mântui sufletele”.

Comentariu la Evanghelie

Când vizitatorul Ierusalimului privește astăzi orașul de pe Muntele Măslinilor, rămâne impresionat de măreția și frumusețea marii

esplanade pe care fusese ridicat marele templu. Privind mai de aproape, dimensiunea uriașă și calitatea sculpturii fiecărei pietre de la baza zidurilor sale continuă să atragă atenția. Acum două mii de ani, acele construcții stârneau admirația celor care le vedeau pentru prima dată și erau motiv de mândrie pentru toți evreii evlavioși care veneau în orașul sfânt să se închine Domnului. Acea masă impunătoare de piatră părea indestructibilă.

De aceea, cuvintele lui Isus, întrerupând poate niște comentarii pline de admirație, erau cutremurătoare: despre ce catastrofă cosmică vorbea? Pentru ei, așa ceva se putea întâmpla doar la sfârșitul lumii. Era sfârșitul iminent?

Maestrul, în răspunsul Său, deturneză atenția de la detaliile accesorii, cum sunt cele legate de timpul sau momentul concret al

catastrofei, pentru a se concentra asupra esențialului.

Încă de la început, avertizează că vor veni momente dificile și că în ele vor apărea șarlatani care se prezintă ca având prerogative mesianice, dar adevărații urmași ai lui Cristos nu trebuie să se lase păcăliți și nici să se teamă.

Învățătura Sa rămâne actuală: „Și astăzi – spune Papa Francisc –, într-adevăr, există falși «mântuitori», care caută să-L înlocuiască pe Isus: lideri ai acestei lumi, sfințiți, chiar și vrăjitori, personalități care vor să atragă asupra lor mințile și inimile, mai ales ale tinerilor. Isus ne avertizează: Nu mergeți după ei!”[1] Creștinii știm cine este acel ghid și unde se află calea pe care atât de mulți o caută orbeste pentru a ajunge la fericire. Avem ceva foarte valoros de oferit lumii: credința și iubirea lui Dumnezeu, de care Isus Cristos ne

face părtași. Convins de acest mare tezaur, sfântul Josemaría obișnuia să exclame: „Nu ați striga din toată inima către tineretul care forfotește în jur: Nebunilor!, renunțați la mondenitățile care înjosesc inima... și de multe ori o ticăloșesc... lăsați-le și veniți cu noi pe calea Iubirii?”[2]

Sarcina este încântătoare și plină de speranță, dar Isus avertizează și că va fi costisitoare. Niciun efort sau suferință nu ne va fi cruțată în mărturia a tot ce ne-a învățat.

Aceasta o subliniază și la Cina cea de Taină: „«Nu este servitorul mai mare decât stăpânul său». Dacă m-au persecutat pe mine, vă vor persecuta și pe voi” (In 15,20). Dumnezeu permite aceste persecuții pentru că poate scoate din ele bine mai mare, ele fiind ocazii de a da mărturie.

Domnul ne ajută să nu ne temem, deoarece vom fi întotdeauna în mâinile Tatălui nostru până la punctul în care „nici un fir de păr de pe capul vostru nu se va pierde” (v.

18). „Aceasta este diferența dintre noi și cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu – afirmă sfântul Ciprian –: ei, în adversitate, se plâng și murmură; pe noi, lucrurile potrivnice nu ne abat de la virtute sau de la adevărata credință. Dimpotrivă, acestea se întăresc prin durere”[3].

Cuvintele finale ale lui Isus sunt pline de speranță, deoarece garantează victoria: „Prin statornicia voastră vă veți mântui sufletele” (v. 19). Indiferent de persecuțiile, dezordinea sau dezastrele care ar putea surveni, planul mântuitor și milostiv al lui Dumnezeu nu va înceta să se împlinească.

[1] Papa Francisc, Angelus, 17 noiembrie 2013.

[2] Sfântul Josemaría, *Drum*, nr. 790.

[3] Sfântul Ciprian, *De mortalitate*,
13.

Francisco Varo

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-duminica-nu-va-
ramane-piatra-pe-piatra/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-nu-va-ramane-piatra-pe-piatra/) (14.03.2026)